

[Aksel Larsen.]

ning Andersen, sognerådsmedlem i Herlev, J. Roald Andersen, sognerådsmedlem i Kastrup, Aa. Baaring Hansen, sognefoged i Bagsværd, han blev senere sognerådsformand, Arthur Bille, sognerådsmedlem i Rødovre, Johs. Gudmand-Høyer, sognerådsformand i Brøndbyøster, Rich. Jacobsen, sognerådsformand i Tårnby, Carl Jensen, sognerådsformand i Glostrup, Gustav Jensen, sognerådsformand i Rødovre, Marius Jensen, sognerådsformand i Herlev, J. Jespersen, sognerådsformand i Farum, Jørgen Jørgensen, sognerådsformand i Asminderød-Grønholt, Peter Søren Larsen, sognerådsformand i Frederiksborg slotssogn, Fr. Nielsen, sognerådsformand i Hørsholm, Ingvar Nørgaard, sognerådsformand i Lyngby, Lars Pedersen, kommunalbestyrelsesmedlem i Gentofte, E. Petersen, sognerådsmedlem i Herlev, Inge-mann Petersen, sognerådsformand i Tåstrup, Lauritz Sørensen, fhv. rådmand på Frederiksberg, O. Toft-Sørensen, sognerådsformand i Hvidovre, F. Willumsen, landstingsmand, sognerådsformand i Gladsaxe.

Da jeg var dreng, læste jeg en lille historie om kong Menelik af Abessinien. Han adskilte sig fra andre samlere derved, at han samlede på løver. Det ser ud til, at Boldsen og KAB har samlet på sognerådsformænd først og fremmest. Nu kan disse sognerådsformænd være umådelig dygtige, og det kan også godt være, at de har gjort nytte for det måske beskedne honorar, de har fået. Alligevel gør man sig sine tanker om, at et foretagende som KAB var så ivrig efter at få sognerådsmedlemmer, sognerådsformænd, kommunalbestyrelsesmedlemmer, folketingsmedlemmer og landstingsmedlemmer ind i KAB-koncernens bestyrelser og repræsentantskaber, for mange af dem var jo gengangere i en hel masse af de 105 ejendomme, man havde i 1945. Naturligvis, de kan have gjort et stort og påskønnelsesværdigt arbejde, men det kan også i visse tilfælde have været sådan, at deres arbejde var i hvert fald at underskrive protokollen og regnskabet, men det er jo dog et spørgsmål, om deres stilling til KAB-koncernens byggevirksomhed, til grundsalg, til KAB-koncernen o. s. v. ikke risikerede at blive påvirket af, at de på en eller anden måde var honorarlønnede i KAB-koncernen. Jeg siger det ikke for at sigte nogen som helst, det er

rent menneskeligt, at man kan risikere at blive påvirket på den måde. Det er imidlertid den slags ting, som jeg egentlig havde ventet at de ærede forespørgere ville have diskuteret herinde, men de har altså ønsket at begrænse debatten til det mindst mulige område og så i øvrigt bruge den til at fremsætte deres angreb på det sociale boligbyggeri.

Jeg er af den opfattelse, at hvis man vil tale om en uheldig infiltration mellem offentlig, politisk virksomhed og privat erhvervsvirksomhed, hvis man vil tale om en uheldig tendens til bierhvervsbjærgsomhed — for at bruge et pænt og her i tinget knæsat ord — eller hvis man vil tale om den store mulighed, der er for at folk med politisk indflydelse, det være sig i stat eller kommune, til at falde for fristelsen til at tage imod et lønnet bestyrelseshverv, nå ja, så drejer det sig naturligvis ikke om byggeriet alene, aldeles ikke. Det vækker kun større opmærksomhed i befolkningen, fordi så får i hvert fald den del af befolkningen, der er lejere, det indtryk, at det bestemt ikke er til lejernes gavn, at de, der sidder og skal kontrollere boligselskaberne, de, der skal sælge grundene til dem o. s. v., på én gang har de offentlige politiske tillidshverv og samtidig er lønnet på den ene eller den anden måde af de pågældende boligselskaber. Jeg kan ikke udtale mig konkret om, hvorvidt det har fået uheldige bivirkninger, men det er i hvert fald forståeligt, hvis en vis del af befolkningen — som den selv synes: med føje — mener, at det har fået disse uheldige bivirkninger.

Jeg er enig i det, der er sagt, at man burde ikke begrænse debatten om en sådan sag til kun at dreje sig om selve boligbyggeriet og slet ikke til kun at dreje sig om det sociale boligbyggeri. Man burde naturligvis udvide debatten til i det hele taget at dreje sig om det, man som sagt for 25 år siden her i tinget kaldte „bierhvervsbjærgsomhed“ fra det offentlige livs mænds og kvinders side. Der havde været anledning til at få renere linjer i de 25 år, der er gået siden da.

Det er netop i disse dage 25 år siden, man havde to store debatter herinde i tinget om det, man med et mere vulgært udtryk kalder bengnaveri, og det er også ca. 25 år siden, jeg her i folketinget fremsatte lovforslag om, at det skulle forbydes